

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΜΥΡΟΥ

ΚΑΘΑΓΙΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΙΑΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1912

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

13684a

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΜΥΡΟΥ

ΚΑΘΑΓΙΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΙΑΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1912

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

Ἡ παρούσα Ἀκολουθία ὑπεβλήθη τῷ παναγιωτάτῳ οἰκουμενικῷ
πατριάρχῃ διὰ τῆς δε τῆς αἰτήσεως

Ἄριθ. πρωτ. 2150

Παναγιώτατε

Συμπληρώσαντες τὴν ἀναθεώρησιν καὶ σύνταξιν τῆς Ἀκολου-
θίας τοῦ ἁγίου Μύρου, κατὰ τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν συνοδικῶς ἐντολὴν,
ὑποβάλλομεν αὐτὴν τῇ Ὑμετέρᾳ θειοτάτῃ Παναγιότητι καὶ τῇ ἁγίᾳ
καὶ ἱερᾷ Συνόδῳ, μετὰ κριτικῶν παρατηρήσεων, δικαιολογουσῶν τὰς
ἐπενεχθείσας διορθώσεις καὶ μεταβολὰς, πρὸς ἔγκρισιν καὶ ἔγκαιρον
ἐκτύπωσιν.

Ἐπὶ τούτοις ἀσπαζόμενοι τὴν παναγίαν δεξιὰν τῆς ὑμ. θειοτά-
της Παναγιότητος, διατελοῦμεν μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῆ 6 μαρτίου 1912

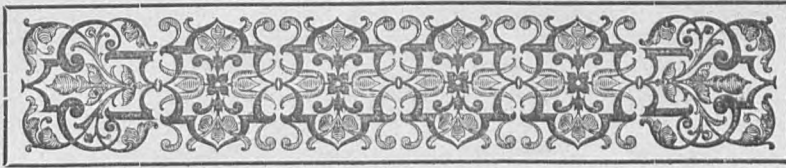
διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΥΤΗΣ

† Ο ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΜΥΡΟΥ

Πρώτη ημέρα

Τῆς ἁγίας καὶ Μ. Δευτέρας

Ὁ πρῶτὸ μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας τῶν Προηγιασμένων λειτουργίας δύο ἱερεῖς, ὁ Μ. ἀρχιμανδρίτης, καὶ ὁ Μ. σύγκελλος καὶ δύο διάκονοι, ὁ δευτερεύων καὶ ὁ τριτεύων ἐξέρχονται ἐκ τοῦ ἱεροῦ Βήματος, οἱ μὲν ἱερεῖς φοροῦντες ἐπιτραχήλιον, οἱ δὲ διάκονοι φέροντες ὠράρια καὶ κρατοῦντες δικηροτρίκηρα.

Προσερχόμενοι δὲ τῷ πατριάρχῃ ἵστανται ἐκατέρωθεν αὐτοῦ, ὁ δὲ Μ. ἐκκλησιάρχης κομίζει

τῷ πατριάρχῃ ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμοφόριον, δι' ὧν ὁ Μ. ἀρχιδιάκονος περιβάλλει αὐτὸν, μεθ' ὃ προπορευομένων τῶν προειρημένων, ἐπομένου τοῦ πατριάρχου καὶ ἀκολουθούντων αὐτῷ τῶν παρόντων ἁγίων ἀρχιερέων, ἐξέρχονται πάντες ἐκ τοῦ ναοῦ καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ προετομασθὲν πρὸς παρασκευὴν καὶ ἔψησιν τοῦ ἁγίου Μύρου περίπτερον, ψάλλοντες τὸ ἀπολυτικὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Ἀκολουθῶς εὐθὺς ὁ δευτερεύων ἐκφωνεῖ τὸ Εὐλόγησον Δέσποτα· ὁ δὲ πατριάρχης τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς.....» καὶ ποιεῖται τὴν ἑναρξίν τῆς τελετῆς λέγων «Βασιλεῦ Οὐράνιε παράκλητε...», Τρισάγιον, Δόξα καὶ νῦν. Παναγία Τριάς, Δόξα καὶ νῦν, Πάτερ ἡμῶν, Ὅτι Σοῦ ἐστίν.

Μετὰ τοῦτο ἀρχεται ψάλλων μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν τὸν μικρὸν ἁγιασμὸν, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου κτλ.

Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ ἁγιασμοῦ ψάλλουσιν ὁμοῦ πάντες τὰ

Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοῖς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας· Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Δόξα

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρὸς, βασιλέων ὑπέρμαχος, τροπαιοφόρε μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον καὶ προστασίας ἀμετάθετον ἐλπίδα τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν ὁ μήτραν οἰκίσας ἀειπάρθενον.

Ἀκολουθῶν, τοῦ διακόνου ἐκφωνοῦντος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ πατριάρχης ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν

ΚΥΡΙΕ Ἰησοῦ Χριστέ, μονογενὲς Υἱὸ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, ὁ εἰπὼν διὰ τοῦ ἀχράντου σου στόματος τὸ χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθαι ποιεῖν οὐδέν· πίστει καθαρῶς προσδεχόμενος ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς μου καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου τὰ θεῖα ρήματά σου, προσπίπτω τῇ ἀμέτρῳ ἀγαθότητί σου, δεόμενος ἵνα βοηθήσῃς τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σου πληρῶσαι τὸ θεῖον ἔργον, οὐ ἠρξάμεθα, Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· Ἀμήν.

Τῆς εὐχῆς περατωθείσης, λαμβάνει ὁ πατριάρχης ἀπὸ τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος καὶ ἀγιαζέει ραντίζων τὰ τε δοχεῖα καὶ τὰ σκεύη τὰ πρὸς παρασκευὴν τοῦ ἁγίου Μύρου ὠρισμένα καὶ τὰ παρατεθέντα ἤδη ὑλικά· εἶτα ποιεῖ ἀπόλυσιν, τοῦ δια-

κόνου λέγοντος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, Ὁ διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος ἐρχόμενος Χριστός.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν λαμβάνει τὸ ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ ἁγιασμοῦ δοχεῖον ἔλαιου καὶ εὐλογῶν αὐτὸ ἐγγέει σταυροειδῶς ἐντὸς τῶν λεβήτων, τοῦ διακόνου ἐκφωνοῦντος, Πρόσχωμεν, λέγων, Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν τὸ δοχεῖον τοῦ οἴνου καὶ εὐλογῶν αὐτὸ ἐγγέει καὶ ἐκ τούτου σταυροειδῶς ἐντὸς τῶν λεβήτων ἐπιλέγων Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς κτλ. τοῦ διακόνου ἐκφωνοῦντος, Πρόσχωμεν.

Ἀκολουθῶς λαμβάνει τὸ κἀνιστρον τῶν ἀρωμάτων καὶ τῶν ἀνθῶν καὶ ρίπτει ἐξ αὐτῶν ἐντὸς τῶν λεβήτων εὐλογῶν πρότερον αὐτὰ καὶ ἐπιλέγων ἐφ' ἐκάστῳ Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς κτλ.

Τούτων οὕτω συμπληρωθέντων, πατριαρχικῆ κελεύσει καὶ εὐλογία οἱ ἐπὶ τούτῳ τεταγμένοι κροσμήτορες ἐγγέουσιν εἰς τοὺς λέβητας ἔλαιον καὶ οἶνον τὸν ἀπαιτούμενον ἐξ ἐκάστου εἶδους.

Μετὰ τοῦτο ὁ πατριάρχης κρατῶν ἀνημμένην λαμπάδα ἄπτει τὰ ὑφ' ἑκαστον λέβητα τεθειμένα τεμάχια παλαιῶν ἁγίων εἰκόνων μετὰ φρυγάνων μεμιγμένα.

Οὕτω περατωθείσης, σὺν Θεῷ, τῆς παρασκευῆς πάσης πρῶτος ὁ παναγιώτατος πατριάρχης ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Μ. ἀρχιδιακόνου τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον λαβὼν ἀναγινώσκει κεφάλαιά τινα.

Τὸ αὐτὸ ποιοῦσι κατὰ σειράν καὶ πάντες οἱ παριστάμενοι ἅγιοι ἀρχιερεῖς φέροντες ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμοφόριον, αἷς ἀκολουθοῦσιν οἱ ἱερεῖς καὶ διάκονοι μετ' ἐπιτραχηλίου, καὶ ὠραρίου οἱ διάκονοι.

Ἡ δὲ τάξις αὕτη τῶν ἀναγνωσμάτων ἐξακολουθεῖ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς Μ. Δευτέρας, τῆς Μ. Τρίτης καὶ τῆς Μ. Τετάρτης.

Συγχρόνως, τῇ ἐπιστασίᾳ καὶ προσεκτικῇ καθοδηγίᾳ τοῦ ἐντιμοτάτου κληρικοῦ καὶ ὀφφικιάλου τῆς πατριαρχικῆς αὐλῆς μυρεψοῦ, φαρμακοποιοὶ εὐλαβεῖς καὶ ἐπιστήμονες ἐξακολουθοῦσιν ἀναδεύοντες ἐν εὐλαβείᾳ καὶ προσοχῇ τὰ ἐν τοῖς

λέβησιν ἔλαιον καὶ οἶνον μετὰ τῶν ἐμβληθέντων ἐν αὐτοῖς ἀνθέων καὶ ἀρωμάτων.

Δευτέρα ἡμέρα

Τῇ ἁγία καὶ Μ. Τρίτῃ

Πλὴν τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ ψαλέντος τῇ προτεραίᾳ καὶ κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην ἡμέραν τελοῦνται ὅσα καὶ ἐν τῇ προηγουμένῃ.

Κατὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ψάλλεται τὸ «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής.»

Μετὰ τὴν εἰς τὸ περίπτερον ἀφίξιν ὁ πατριάρχης ποιεῖ εὐλογητὸν καὶ ἀρχεταὶ ψάλλων τὸν πρῶτον παρακλητικὸν κανόνα τῆς Θεομήτορος.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς παρακλήσεως καὶ τοῦ μνημοσύνου πάντων τῶν εἰσενεγκόντων εἰς εἶδη, χρῆμα καὶ ἐργασίαν καὶ τοῦ «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός», ψάλλεται ὑπὸ πάντων τὸ «Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, Δόξα, «Ἀπόστολοι ἅγιοι», καὶ Νῦν «ὅτε καταβάς». Εἶτα ποιεῖ ἀπόλυσιν, «Ὁ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν».

Ἀκολουθῶς ἐμβάλλει ἐν τοῖς λέβησι καὶ τὸν

ὑπολειπόμενον οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὰ ἀρώμα-
τα μετὰ τῶν ἀνθέων.

Ἄρχεται δὲ κατὰ τὴν τάξιν ἡ ἀνάγνωσις τῶν
ιερῶν Εὐαγγελίων ὑπὸ τοῦ πατριάρχου, τῶν ἀρ-
χιερέων, ἱερέων καὶ διακόνων· τοῦτο δὲ, ὡς προερ-
ρήθη, ἐξακολουθεῖ μέχρι ἐσπέρας ἀδιακόπως.

Τρίτη ἡμέρα

Τῆς ἁγίας καὶ Μ. Τετάρτης

Τῆς ἐψήσεως καὶ παρασκευῆς τοῦ ἁγίου Μύ-
ρου συντελεσθείσης, τὴν πρωΐαν τῆς Μ. τετάρτης
τὸ ὄλον τοῦ ἐν τοῖς λέβησιν ἐψημένου Μύρου ἐκκε-
νοῦται ὑπὸ τῶν κοσμητόρων ἐν τοῖς προητοιμασ-
μένοις δοχείοις, ἀποσταχθὲν δὲ καὶ οὕτως ἐκκαθα-
ρισθὲν, τίθεται αὖθις ἐν τοῖς λέβησιν, οἵτινες πρότερον
καθαίρονται ἐπιμελῶς, τῆς ὑποστάθμης φυλασσο-
μένης χάριν τῶν ζητούντων αὐτὴν εὐλαβῶν χρι-
στιανῶν.

Μετὰ τὴν ἀνακάθαρσιν ταύτην, τοῦ δευτε-
ρεύοντος ἐκφωνοῦντος Πρόσχωμεν, ὁ πατριάρχης
ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὴν δετὴν εὐχὴν

ΘΕΕ προαιώνιε, Πάτερ παντοκράτωρ, Υἱὲ μονογενὲς, ἀπαύγασμα τοῦ Πατρὸς, καὶ Πνεῦμα συναϊδίον, ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον, τὸ τὰ πάντα τελειοῦν καὶ ἀγιάζον· Τρισυπόστατε μονὰς, φύσις ἀδιαίρετε· εὐχαριστοῦμέν σοι, ὅτι κατηξίωσας ἡμᾶς τελειῶσαι τὸ ἱερὸν ἔργον τοῦτο, εἰς ἀγιασμὸν τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου Θεοτόκου, τῶν ἁλῶν σου λειτουργῶν, τῶν ἁγίων σου μαθητῶν καὶ ἀποστόλων καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων· Ἀμήν.

Μετὰ τὴν εὐχὴν ὁ πατριάρχης ἐγγχεῖ τὰ εὐώδη ἔλαια, κατὰ τὰ εἰωθότα, καὶ ποιεῖ τὴν αὐτὴν ἀπόλυσιν καὶ ἀπέρχεται.

Ἀκολουθεῖ δὲ ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων, τῶν Πράξεων τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ τῶν Ἐπιστολῶν ἄχρι τῆς ὥρας, καὶ ἡν τελεῖται τὸ ἱερὸν Εὐχέλαιον.

Τετάρτη ἡμέρα

Τῆς ἁγίας καὶ Μ. Πέμπτης

Ἀπὸ πρωΐας, ὁ πατριάρχης, σὺν τοῖς καθευρεθεῖσιν ἀρχιερεῦσι καὶ πρεσβυτέροις καὶ διακόνοις, τὴν λειτουργικὴν περιβαλλόμενοι στυλὴν ἐν τῇ μεγάλῃ τῶν πατριαρχῶν αἰθούσῃ, κατέρχονται ἐκεῖθεν εἰς τὸ τῆς ἐψησεως περίπτερον, ἐν ᾧ δι' ὄλης τῆς νυκτὸς παραφυλαττόμενα μένουσι τὰ δοχεῖα, ἐν οἷς ἐκενώθη τὸ ἅγιον Μύρον. Ἐκεῖθεν δὲ

προοδευόντων τοῦ τε τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν ἑξαπτερύγων, ἔπονται πρεσβύτεροι κρατοῦντες, ἀνά δύο, τὰ ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς ἐψήσεως αἰρόμενα μυροφόρα δοχεῖα, θυμιώντων ἑκατέρωθεν τῶν διακόνων καὶ ἠχούντων τῶν κωδώνων, μεταφέρουσιν αὐτὰ εἰς τὸν πατριαρχικὸν ναὸν, τῶν ἀρχιερέων καὶ τοῦ πατριάρχου μετ' αὐτοὺς ἀκολουθούντων καὶ ψαλλόντων τὸ Ἅγιος ὁ Θεός.

Εἰσελθόντες δὲ πάντες εἰς τὸν ναὸν οἱ τε ἀρχιερεῖς κρατοῦντες τὰ μικρὰ μυροφόρα πλήρη καιοὶ πρεσβύτεροι τὰ μεγάλα δοχεῖα, τιθέασιν αὐτὰ ἔξω τοῦ ἱεροῦ βήματος πρὸ τοῦ εἰκονοστασίου, ἔξωθεν, τῶν μικρῶν τιθεμένων πρὸ τῆς ἀγίας προθέσεως, ἐφ' ἧς τίθεται ἀλάβαστρον μήπω ἀγιασθέντος Μύρου, πλησίον δ' αὐτοῦ ἕτερον ὅμοιον πλήρες προαγιασθέντος. Καὶ εὐθὺς ἀρχεται ἡ θεία λειτουργία, τελουμένη ὑπὸ τοῦ πατριάρχου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀρχιερέων καὶ κληρικῶν.

Ἐπιστάσης δὲ τῆς ὥρας τῆς μεγάλης εισόδου, αἴρονται τὰ πρὸ τοῦ εἰκονοστασίου (τέμπλου) δοχεῖα ὑπὸ τῶν ποεσδυτέρων, ἀνά δύο κρατούντων

ἐν, προσδεδυόντων δὲ λαμπαδούχων καὶ τοῦ τιμίου
 Σταυροῦ καὶ δύο διακόνων θυμίωντων, ἔπονται ὁ
 μέγας ἀρχιμανδρίτης βαστάζων τὸ ἀλάβαστρον
 τοῦ προηγιασμένου Μύρου, ὁ λαμβάνων ὁ πατριάρ-
 χης ἀπὸ τῆς προθέσεως δίδωσιν αὐτῷ· εἶτα ὁ μέγας
 σύγκελλος, ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ πατριάρχου λαμ-
 βάνων καὶ κρατῶν τὸ ἀλάβαστρον τοῦ μήπω ἁ-
 γιασθέντος Μύρου· καὶ μετ' αὐτὸν οἱ τὰ δοχεῖα
 κρατοῦντες, πορευομένων ἑκατέρωθεν διακόνων βα-
 σταζόντων ἑξαπτέρυγα, μετὰ δὲ τοὺς τὰ δοχεῖα
 φέροντας πρεσβυτέρους ἔπονται οἱ τὰ τιμια δῶρα
 κομίζοντες· Ὄταν δὲ παραγένωνται πρὸ τῶν ἁγίων
 θυρίων, ὁ πατριάρχης προσκυνῶν λαμβάνει ἀπὸ τῶν
 χειρῶν τοῦ μεγάλου ἀρχιμανδρίτου τὸ ἀλάβαστρον
 τοῦ ἁγιασμένου Μύρου, καὶ ἀσπασάμενος τίθησιν ἐπὶ
 τῆς ἁγίας τραπέζης ἐκ δεξιῶν τοῦ ἁγίου ποτη-
 ρίου· εἶτα, λαβὼν ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ συγκελ-
 λου τὸ ἀλάβαστρον τοῦ μύρου τοῦ μήπω ἁγια-
 σθέντος, καὶ εὐλογῶν αὐτὸ, λέγει· Εἰς τὸ ὄνομα
 τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύ-
 ματος· Ἀμήν· καὶ τίθησιν ἐπὶ τῆς ἁγίας τραπέζης

ἐξ ἀριστερῶν τοῦ ἁγίου δίσκου· οἱ δὲ πρεσβύτεροι εἰσάγουσιν ἐν τῷ ἱερῷ βήματι τὰ δοχεῖα τιθέντες περίξ τῆς ἁγίας τραπέζης· μεθ' ὃ γίνεται ἡ τῶν τιμίων δώρων ὑποδοχή.

Μετὰ δὲ τὸ εἰπεῖν τὸν πατριάρχην Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, πρὸ τοῦ τὸν διάκονον ἐκφωνῆσαι τὸ Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ὁ ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ Πρόσχωμεν. Ὁ πατριάρχης ἀνερχόμενος τὴν κορηπίδα τῆς ἁγίας τραπέζης, ἠνεωγμένων οὐσῶν τῶν βασιλικῶν θυρῶν, ἀποκαλύψας πρῶτον τὸ ἀλάβαστρον τὸ πλήρες τοῦ Μύρου, τοῦ μήπω ἁγιασθέντος, εὐλογεῖ τρίς λέγων Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· Ἀμήν· καὶ κατέρχεται, ἀποκαλύπτων καὶ εὐλογῶν ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ δοχεῖα, ἐν ᾧ χρόνῳ ψάλλουσιν οἱ ἀρχιερεῖς τὸ Εὐλογητὸς εἶ Χριστέ, τὸ Ὅτε καταβάς, καὶ τὸ Πάντα χορηγεῖ. Μεθ' ὃ, ὁ μὲν ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ Πρόσχωμεν· ὁ δὲ πατριάρχης σφραγίζει τὰ δοχεῖα πάντα τρίς, ἐπιλέγων ἐπὶ πάντων Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς κλπ. Ἐν τούτοις ὁ δευτερεύων

τῶν διακόνων ἀπαγγέλλει μεγάλη τῇ φωνῇ τοὺς
ἐξῆς στίχους

Στίχ. Ἴδου δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν
ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ

Ὁ πατριάρχης ἐκφώνως λέγει

Ἡ χάρις τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς εἶν καθαγιαζουσα τόδε τὸ ἅ-
γιον Μῦρον

Ὁ διάκονος

Στίχ. Ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα,
τὸν πώγωνα Ἄαρὼν

Ὁ πατριάρχης

Ἡ χάρις τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ εἶν μετὰ σοῦ,
Μῦρον ἅγιον

Ὁ διάκονος

Στίχ. Τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὄαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ
ὡς δρόσος Ἄερμων ἢ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών.

Ὁ πατριάρχης

Ἡ χάρις τοῦ παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος εἶν
μετὰ σοῦ, Μῦρον ἅγιον.

Εἶτα, ὁ δευτερεύων τῶν διακόνων Πρόσχωμεν·
ὁ τριτεύων Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ πατριάρχης
καὶ οἱ ἀρχιερεῖς κλίνοντες τὰ γόνατα ἀναγινώ-
σκουσι τὴν ἐξῆς εὐχὴν, μυστικῶς, τῶν ἐν τῷ βή-
ματι πρεσβυτέρων καὶ διακόνων ψαλλόντων, τὸ
Κύριε ἐλέησον

ΘΕΟΣ ὁ μέγας καὶ Ἰψιστος, ὁ ὑπὸ πάσης τῆς κτίσεως προσκυνούμενος, ἡ τῆς σοφίας πηγή καὶ τῆς ἀγαθότητος ἄβυσσος, τὸ τῆς εὐσπλαγχνίας ἀπεριόριστον πέλαγος· Αὐτὸς, φιλόανθρωπε δέσποτα, ὁ τῶν αἰώνιων καὶ θαυμασιῶν Θεός, ὃν οὐδεὶς ἐννοῶν ἰσχύει καταλαβέσθαι· Ἐπιβλεψὼν καὶ εἰσάκουσον ἡμῶν τῶν δούλων σου· Σὲ ἱκετεύομεν καὶ σὲ παρακαλοῦμεν καὶ δεόμεθα· Κατάπεμψον τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα καὶ ἀγίασον τὸ Μῦρον τοῦτο· Καὶ ποίησον αὐτὸ μῦρον ἀγαλλιάσεως Πνεύματος ἁγίου, μῦρον ἀναγεννήσεως, ἀγιασμοῦ χρίσμα, βασιλικὸν ἔνδυμα, θώρακα δυνάμεως, εἰς ἀποτροπὴν πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας, σφραγίδα ἀνεπιβούλευτον, ἀγαλλίαμα καρδίας, εὐφροσύνην αἰώνιον· ἵνα οἱ ἐκ τούτου χρισμένοι, ἐκλάμποντες ὡς οἱ φωστῆρες τοῦ οὐρανοῦ τῇ φαιδρότητι, μὴ ἔχοντες σπῖλον ἢ ρυτίδα, καταδεῖον εἰς τὰς αἰωνίους ἀναπαύσεις, καὶ δεξῶνται τὸ βραδεῖον τῆς ἄνωθεν κλήσεως· χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ δεῖ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Μετὰ τὴν τῆς εὐχῆς συμπλήρωσιν, ὁ πατριάρχης Εἰρήνην πᾶσιν· Ὁ διάκονος Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν· Ὁ πατριάρχης μεγαλοφώνως τὴν ἐξῆς εὐχὴν, τῶν ἀρχιερέων λεγόντων τὸ Κύριε ἐλέησον

ΟΙ τῷ Θεῷ τῶν ὅλων καὶ βασιλεῖ τὸν αὐχένα τῆς καρδίας εὐχαριστοῦντες ἐκλίναμεν, ἀνθ' ὧν, οὐκ ἀξίους ὄντας ἡμᾶς, διακόνους γενέσθαι τοῦ θείου σου τούτου μυστηρίου κατηξίωσας, καὶ τὸν ἔλεον κηρύττομεν, ὃν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως ἐξέχεας· Σὺ γὰρ ὑπάρχεις προσκυνητὸς καὶ δεδοξασμένος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ δεῖ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Μεθ' ὃ σφραγίσας τρεῖς πάντα τὰ δοχεῖα καὶ τρεῖς εὐλογήσας τῇ δεξιᾷ καὶ λέγων ἐπὶ πάντων

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς κλπ. καλύπτει ταῦτα· καὶ σφραγίζει τὸν λαὸν διὰ τοῦ τρικηρίου· ὁ δὲ διάκονος ἐκφωνεῖ Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες. Εἶτα κλείονται τὰ ἅγια θυρία καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ θεία λειτουργία, ἧς πληρουμένης, λαμβάνει ὁ πατριάρχης τὰ ἀλάβαστρα καὶ δίδωσι δυσὶ τῶν συνιερουργούντων ἀρχιερέων, τὰ δοχεῖα δὲ αἴρουσιν οἱ πρεσβύτεροι καὶ, διερχόμενοι μέσον τοῦ ἱεροῦ ναοῦ, προοδευόντων τοῦ τε τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν ἐξαπτερύγων, φερομένων ὑπὸ διακόνων ἐκείνου τε καὶ τούτων, προπορεύονται οἱ ψάλλται τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ψάλλοντες τὸν ΜΔ΄ ψαλμὸν Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν· τοῖς πρεσβυτέροις ἔπονται οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ὁ πατριάρχης καὶ μεταβαίνουνσι πάντες εἰς τὴν Μυροθήκην, ὅπου ὁ πατριάρχης ἐγχείει πρῶτος ἐν τοῖς πίθοις τὸ ἐν τοῖς μικροῖς δοχείοις Μῦρον, εἶτα δὲ τὸ ἐν τοῖς μεγάλοις ἐγχέεται ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων.

Ἰστέον ὅτι ἐν τῇ Μυροθήκῃ διαρκῶς καίει λυχνία. Τὸ δὲ πρὸς χρῆσιν τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν θεῖον Μῦρον λαμβάνει ἐκ τῶν πίθων, παρισταμένου τοῦ μεγάλου ἐκκλησιάρχου, εἰς τῶν πρεσβυτέρων τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ, περιβεβλημένος ἐπιτραχήλιον κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην.

ΑΓΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ

Ψαλλόμενον κατὰ τὴν εἰς τὸν ναὸν εἴσοδον

Ἦχος ᾠ Δι.

Α α α α α α γι ι ι ι α α γι

ι ι ο ος λ ο ο ο θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἄγιος ἰσχυρός, ὅμοιον.

Α γι ι ο ος α α θα α να α τος ε λε ε

η η σον η η μα α α α α α α α α

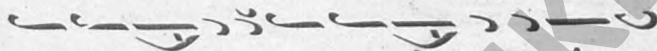
α α α α ας

Ἀντίφωνα εἰς μέλος ἀρχαῖζον.

Ἦχος α'. Ἐκ τοῦ ᾠ χ

Εἰς μόνος. Δο ο γον α α γα α α θον αλ

λη η η η η λου ου ι ι α α

Ὁ χορός.
Ε ξη ρευ ξα το η καρ δι α μου λο ο

ο ο γον α γα θον ᾠ α αλ λη η η λου ι α ᾠ

Λεγω ε γω τα ερ γα μου τω Βα α α α σι ι ι

λει ᾠ α αλ λη η η λου ι α ᾠ

Ἡ γλωσσα μου κα λα μος γραμμα τε ως ο ξυ γρα

α α φου η η α αλ λη η η λου ι α ᾠ α α α λ η

η η λου ι α ᾠ

Ω ραι ος καλ λει πα ρα τους υι ους των αν θρω ω ω

ω ω ω πων η η α αλ λη η η λου ι α ᾠ α

α α λ η η η λου ι α ᾠ

Ε ξε χυ θη χα ρις εν χει λε σι ι ι σου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ᾠ α λ λη

ⲛ ⲛ ⲗⲟⲩ ⲓ ⲁ

ⲛ ⲓ ⲑ

Δι ⲁ ⲧⲟⲩ ⲧⲉ ⲩⲟ ⲗⲟ ⲓ ⲛ ⲉ ⲣⲉ ⲧⲉ ⲟ ⲩ ⲉ ⲓ ⲧⲟⲩ

ⲁ ⲓ ⲟ ⲟ ⲟ ⲛ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲛ ⲁ ⲗ ⲗⲛ ⲛ ⲛ ⲗⲟⲩ ⲓ ⲁ

ⲛ ⲓ ⲑ

Ⲡⲉ ⲣⲓ ⲓ ⲗⲱ ⲟⲩ ⲧⲓⲛ ⲣⲟⲙ ⲫⲁ ⲓ ⲁⲛ ⲟⲩ ⲉ ⲣⲓ ⲧⲱⲛ

ⲙⲛ ⲣⲱⲛ ⲟⲩ ⲩⲩ ⲛ ⲁ ⲧⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲛ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲛ ⲁ ⲗ ⲗⲛ ⲛ ⲛ

ⲗⲟⲩ ⲓ ⲁ

ⲛ ⲓ ⲑ

ⲧⲛ ⲟ ⲣⲁ ⲓ ⲟ ⲧⲛ ⲧⲓ ⲟⲩ ⲧⲱ ⲕⲁ ⲗ ⲗⲉ ⲓ ⲉ ⲓ ⲉ ⲓ

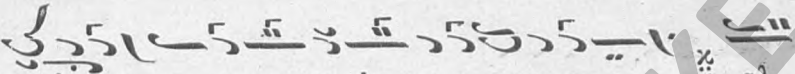
ⲟⲩ ⲛ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ

ⲛ ⲓ ⲑ

ⲁ ⲗ ⲗⲛ ⲛ ⲛ ⲗⲟⲩ ⲓ ⲁ

ⲛ ⲓ ⲑ

ⲕⲁ ⲓ ⲛ ⲧⲉ ⲓ ⲉ ⲛⲉ ⲕⲁ ⲓ ⲕⲁ ⲧⲉⲩ ⲟ ⲩⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲕⲁ ⲓ ⲃⲁ

 σι λε ευ ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε αλ

 λη η η λου ι α

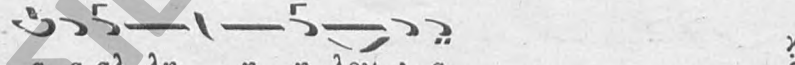

 Ε νε ε κε εν α λη θειας και πρα ο ο τη η τος

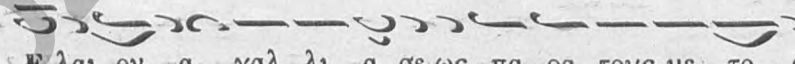

 και δι και ο συ υ υ υ υ υ υ ηυ χυ υ υ

 υ υ υ υ ης αλ λη η η λου ι α

 Δι α του το ε χρι σε σε ο Θε ος

 Θε ο ο ο ο ος σου ηη α αλ λη η η λου ι α

 α α αλ λη η η λου ι α

 Ε λαι ον α γαλ λι α σε ως πα ρα τους με το ο

 χου ους σου ου ηη α αλ λη η η λου ι α

 α αλ λη η η λου ι α

 Πα ρε στη η Βα σι λισ σα εκ δε ξι ω ω ω ν σου

ου ου ου ου ου ου ου ου αλ λη η λου ι α π

α αλ λη λου ι α α αλ λη η η λου ι α

Πε ρι θε βλη με νη πε ποι κι λ με ε ε νη η η η

η η η η η η αλ λη η λου ι α α αλ

λη λου ι α α αλ λη η η λου ι α

Α κου σον θε γα τερ και ι δε και κλι νον το ο ου

ου ς σου ου ου ου ου ου ου ου α αλ λη λου ι

α α αλ λη η η λου ι α

Και ε πι λα θου του λα ου σου και του οι κου του

πα τρος σου ου ου ου ου ου ου ου α αλ

λη λου ι α α αλ λη η η λου ι α

Το προσω πον σου λι τα νευ σου σιν οι πλου σι οι του

λα ου ου ου ου ου ου ου ου \times ἡ αλ λη η

η λου ι α \times ἡ

Μνη σθη σο μαι του ο νο μα τος σου εν πα ση γε νε

α και γε νε α α α α α α α \times ἡ

αλ λη η η λου ι α \times ἡ

Δοξα Πα τρι και υι ω \times λ και α γι ω ω πνευμα

τι ι ι ι ι ι \times ἡ

Και νυν και η ει \times λ και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α α α α μνη \times ἡ

Αλ λη η η λου ι α α α α α γη α αλ λη

η η η λου ι α \times ἡ α αλ λη η η λου ι α Δ δο ξα

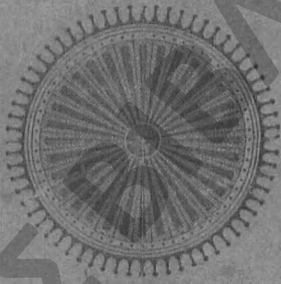
α σοι οι ο θε ο \times ἡ ο ο ο ο ο ο ο ο ος

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΜΙΘΡΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μυτιλήνης